

[Aksel Larsen.]

styrre Sygehusenes Fred. Det tror jeg ikke paa. Derimod er der mange syge, der er yderst irriterede over, at de ikke kan komme til at afgive deres Stemme paa Sygehuset. Man vil bryde Afstemningens Hemmelighed, siger den højtærede Minister, men Ministeren foreslaar netop en Ændring, der tillader blinde at stemme, hvorved Afstemningen ikke kan holdes hemmelig, men dør generer det ham ikke.

Den højtærede Minister siger, at der er visse bortrejste, der kan stemme pr. Brev, naar de kontraktligt er bundet til deres Arbejdsplads. Men hvad saa med dem, der ikke kontraktligt er bundet, hvorfor skal de stilles ringere?

Den højtærede Minister vil ikke give de tilforordnede Vederlag. Efter den højtærede Ministers og Venstres hele Optræden i denne Sag opfatter jeg det saaledes, at Begrundelsen er, at ingen af Venstres tilforordnede gaar Glip af en Dagløn. Derimod er der Masser af Arbejdervælgere, der gaar Glip af en Dagløn ved at være tilforordnede.

Den højtærede Forsyningsminister, der i Forvejen har okkuperet Handelsministeriet og i hvert Fald forsøger sig som Reserveindenrigsminister, siger, at det kniber for københavnske Venstrevælgere at faa Interesserne varetaget. Jeg synes ærlig talt, det gaar ganske godt med Porcelænsdirektøren og andre københavnske Venstremænd, der ganske vist er valgt i Nordsjælland og andre Steder.

Jeg slutter mig til det ærede Medlem Hr. Poul Sørensen. Naar man kritiserer Delingen i København, hvorfor er man saa ikke Modstander af Delingen mellem København og Hvidovre, København og Rødovre, København og Gentofte, København og Søborg? De er af samme Type, og Delingen er ogsaa dør urimelig. Man taler om, at de tre Omraader i København ikke har forskellige Egnssinteresser. Mener den højtærede Minister virkelig, at man for Tiden har forskellige Egnssinteresser i Odense Amt og i Svendborg Amt? Jeg mener det ikke. Anvender man det Synspunkt, maa man i det mindste slaa Fyn sammen til een Storkreds.

Den højtærede Minister siger, at ved sidste Valg tjente Venstre ved, at Socialdemokraterne og Kommunisterne delte sig.

Det er fuldstændig forkert. Vort Parti har opstillet siden 1918, men det er aabenbart forbigaet den højtærede Ministers Opmærksomhed. I øvrigt skal jeg oplyse den højtærede Minister om, at Delingen i Arbejderbevægelsen ikke er sket efter Landsdelsgrænser, saadan at der i Hovedstaden er eet Parti og i det øvrige Land et andet. Delingen er foregaaet efter ideologiske Partiskillelinier over hele Landet.

Endelig var den højtærede Forsyningsminister forarget over Agitationen mod Venstre med Stemmespildet. Jeg mener ogsaa, det er forkert at agitere mod andre Partiers Stemmespild, men hvis Ministeren er saa forarget, naar det gælder Venstre, hvorfor er han saa ikke forarget, naar det gælder andre Partier? For der er sikkert ogsaa andre Partier, mod hvem man med Virkning kan bruge Ordet Stemmespild som Agitation under en Valgkamp, og jeg synes passende, at den retfærdighedstørstende Forsyningsminister saa ogsaa kunde have interesseret sig for det. Det gør han ikke, fordi det, det hele drejer sig om, kun er ved en Fidus at skaffe Venstre en uretmæssig Fordel ud over den uretmæssige Fordel, Venstre i Forvejen har. Jeg haaber, det lykkes at forhindre noget saadant.

Bertel Dahlgaard: Den højtærede Indenrigsminister beklagede sig over den Tone, jeg havde anvendt over for ham, og jeg tror virkelig, den højtærede Minister havde Ret i, at jeg anvendte et Ord over for ham, som han maaske kunde føle sig saaret over, men jeg gør opmærksom paa, at det var Svaret paa en haanlig Latter fra den højtærede Ministers Side, da jeg ønskede at understrege det gamle Indenrigsministeriums hæderverdige Traditioner og jeg netop ønskede, at den nuværende Minister skulde forstaa, hvilke Forpligtelser han har over for det Ministerium, han repræsenterer, ved Fortolkningen af Valgloven.

Dernæst vil jeg sige, at det er svært at drøfte Valglovsspørgsmaal med den højtærede Indenrigsminister, naar man stilles over for noget saadant som en Sammenligning mellem, at Partier gaar i Valgalliance forud for et Valg under en Valgordning med Enkeltmandskredse som i 1918 og saa de Spørgsmaal, der foreligger her. Der er overhovedet ingen Forbindelse mellem de Spørgs-